

ມັດຜັກ

Striped flea beetle

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

*****

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ
ສູນຄົ້ນຄວ້າພືດຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ

ທ ບຸນເພັງ ສີຫອມຈັນ

ໂທ: 856 030 4907505; WhatsApp 02055818640

E-mail: bp.sihomchanh@yahoo.com

ມັດຜັກມີຊື່ທາງວິທະຍາສາດວ່າ:

Phyllotreta striolata(Fabricius) ຢູ່ໃນ
ຄອບຄົວຂອງ Chrysomelidae ອັນດັບຂອງ
Coleoptera ມັກຫາລາຍພວກຜັກກະລາ, ຜັກ

ກາດຂາວ, ຜັກກາດທົ່ວໄປ, ໝາກເຂືອ, ພວກ
ໝາກແຕງ, ພວກຖົ່ວ ແລະ ອື່ນໆ. ເຊິ່ງໃນ
ປະເທດເຮົາກໍ່ມັກພົບເຫັນການທໍາລາຍຢູ່ທົ່ວໄປ.

ລັກສະນະພິເສດຂອງແມງ:

1. ໄຂ່: ມີຄວາມຍາວ 0.3 ມມ, ມີລັກສະນະມົນ
ຍາວ, ສີເຫຼືອງຈາງ, ໃສ່ເຫຼື້ອມ
2. ໂຕອ່ອນ: ໂຕອ່ອນໄວແກ່ມີລັກສະນະຊິງກົມ
ຍາວ, ສີເຫຼືອງຂາວ, ມີພື້ນງອກອອກທາງຂ້າງບໍ່
ສະເໝີກັນ ແລະ ມີຂົນນ້ອຍໆ.
3. ດັກແດ້: ເປັນລັກສະນະຮູບໄຂ່, ຍາວປະມານ
2 ມມ, ສີຄ້າຍນໍ້ານົມ, ສ່ວນຫົວເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ໜ້າ
ເອິກ, ມີຂົນສີນໍ້າຕານປົນຢູ່ດ້ານຫຼັງຂອງໜ້າເອິກ.
4. ໂຕແກ່: ໂຕແກ່ຂອງມັດຜັກຈະເປັນສີດາ, ລໍາ
ໂຕຂ້ອນຂ້າງນ້ອຍ, ຄວາມຍາວຂອງລໍາໂຕຍາວ
ປະມານ 1.8-2.4 ມມ, ມີຈຸດຍາວສີເຫຼືອງໃນແຕ່
ລະ elytra, ສ່ວນກາງແມ່ນແຄບແລະໂຄ້ງ, ຂາ
ຫຼັງຈະຂະຫຍາຍໃຫຍ່ ແລະ ກໍ່ເຕັ້ນໄດ້ດີ.

ລັກສະນະການທໍາລາຍ: ໄລຍະເປັນເບ້ຍອ່ອນ
ຂອງພືດແມ່ນທໍາລາຍໜັກ, ໂຕແກ່ຂອງແມງ

ແມ່ນຈະກັດໃບພືດເປັນຮູ້ອຍຖີ່ກັນເປັນ
ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຢາຍຢູ່ໃບ, ຖ້າຫາກທຳລາຍ
ຮ້າຍແຮງກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ໃບນັ້ນຫ່ຽວ, ມີຜົນຕໍ່ການ
ຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ, ໂຕອ່ອນຂອງແມງຈະ
ດູດກິນທາດອາຫານຈາກຮາກພືດ ເບືອກຂອງ
ຮາກພືດກໍ່ຈະລອກອອກ, ເປັນຈຸດຫູບລົງ, ໃນທີ່
ສຸດກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົ້ນພືດແຫ້ງຫ່ຽວຕາຍ, ໂຕແກ່
ຂອງແມງສາມາດແພ່ລະບາດກັບຜັກກາດຂາວ
ເຮັດໃຫ້ຜັກນັ້ນເນົາໄດ້. ນອກຈາກນີ້, ຖ້າຫາກມີ
ການທຳລາຍໝັກຈະມີຜົນຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງຜົນ
ຜະລິດ ແລະ ຜົນຜະລິດອີກດ້ວຍ.

ພືດຕີກຳ ແລະ ການຢູ່ອາໃສແມງ: ໂຕແກ່ແມ່ນ
ກະໂດດໄດ້ດີ, ເວລາອຸ່ນຫະພູມສູງແມ່ນສາມາດ
ບິນໄດ້ດີ, ຕອນທ່ຽງແມ່ນຈະເຄືອນໄຫວ
ກິດຈະກຳ. ໂຕແກ່ຂອງແມງຈະຂັບຖ່າຍອອກມາ
ແລະ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ກັບແສງສີດຳ, ໂຕແກ່
ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຍາວນານ, ວົງຈອນຊີວິດນັບຕັ້ງໄຂ່
ແມ່ນຈະມີຢູ່ 30 – 45 ວັນ. ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ
ບໍ່ສະ ໝ່ຳສະເໝີ, ລຸ້ນຊ້ອນກັນ, ການວ່າໄຂ່ຈະ
ກະແຈກກະຈາຍຢູ່ເທິງຮາກພືດຢ່າງລະອຽດ ໃນ
ດິນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມຊື່ນດີອ້ອມຮອບຮາກພືດໂຕ

ແມ່ໜຶ່ງໂຕສາມາດວາງໄຂ່ສະເລ່ຍໄດ້ປະມານ
200 ໜ່ວຍ. ໃນໄລຍະໄຂ່ຈະແຕກເປັນໂຕແມ່ນ
ຕ້ອງການອຸ່ນຫະພູມທີ່ສູງ ຫາ ໄລຍະໂຕອ່ອນໄວ
ສາມ. ແຕລະປີສາມາດແພ່ພັນໄດ້ 4-8 ລຸ້ນ.
ໄລຍະທີ່ລະບາດຮ້າຍແຮງແມ່ນລະດູແລ້ງອາກ
ກາດຮ້ອນອົບເອົ້າ.

ການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດ

- 1. ການປ້ອງກັນແບບວິທີເຂດຕະກຳ:** ລຶກລ້ຽງ
ການປູກພືດຕະກູນກະລຳຊ້ອນທຳກັນໃນພື້ນທີ່
ກຳຈັດວັດສະພືດອ້ອມພື້ນທີ່ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ເກັບ
ເສດພືດທີ່ຕົກຄ້າງອອກໃຫ້ໝົດ. ພື້ນທີ່ປູກຜັກທີ່
ມີເງື່ອນໄຂ, ຫຼັງຈາກເກັບກ່ຽວແຕ່ລະຄັ້ງ, ພື້ນ
ທີ່ປູກຄວນໃຊ້ນ້ຳຖ້ວມຂັງໄວ້ປະມານ ໜຶ່ງອາທິດ
ຕາກແດດໃຫ້ແຫ້ງກ່ອນຈະຫວ່ານເມັດແມ່ນ
ຫວ່ານປູນຂາວຂ້າເຊື້ອປະ ມານ 250-300 ກລ/
ໄລ່. ໄຖໃຫ້ເລີກຄາດໃຫ້ໝູນຕາກແດດໄວ້
ປະມານ ສອງອາທິດເພື່ອເປັນການຕັດວົງຈອນ
ຊີວິດຂອງແມງໄມ້ແລ້ວຈຶ່ງປູກໃສ່.
- 2. ການປ້ອງກັນແບບຊີວະພາບ:** ນຳໃຊ້ດອກໄຟ
ດັກຈັບ, ແຜນກາວເຫຼືອງລື້.
- 3. ການນຳໃຊ້ຢາເຄມີ:** ໄລຍະເປັນໂຕອ່ອນໄວທາ
ອິດນຳໃຊ້ຢາ 50% Phoxim EC ອັດຕາ 0.2

µg/L ຫຼື 50% Malathion EC ອັດຕາ 0.08
µg/L ສາມາດຂ້າໂຕອ່ອນແມງໂດຍກົງໂດຍ
ການ. ຖ້າຫາກລະບາດໃນໄລຍະໂຕເຕັມໄວແມ່ນ
ນຳໃຊ້ຢາ Imidacloprid EC ອັດຕາ 0.1 µg/L
ຫຼື 10% Cypermethrin EC ອັດຕາ 0.2
µg/L. ສິດພົນໃຫ້ຫ່າງກັນ 7-10 ວັນ/ຄັ້ງ.